

Arrest

nr. 186 015 van 27 april 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Cubaanse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 april 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van huidig beroep vast, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde wetsbepaling werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

1.3. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De voorzitter wijst erop dat de verzoekende partij na de afgifte van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten een legaal verblijf werd toegekend onder attest van immatriculatie, geldig tot 24 mei 2017, wat er luidens de vaste rechtspraak van de Raad en van zijn cassatierechter toe leidt dat dit bevel moet worden beschouwd als impliciet ingetrokken, zodat geen belang bij het beroep meer voorhanden is. De verzoekende partij meent dat zij haar belang behoudt, gelet op het standpunt dat de verwerende partij over deze kwestie gebruikelijk inneemt en gelet op haar onzorgvuldig handelen waar zij reeds tijdens de procedure tot wettelijke samenwoning een bevel heeft afgeleverd, wat een schending van artikel 8 van het EVRM uitmaakt. Verder wijst zij erop dat de verwerende partij het bevel, indien dit in het rechtsverkeer aanwezig blijft, later zal kunnen aangrijpen voor het opleggen van een inreisverbod. De voorzitter wijst erop dat een impliciete intrekking van het bevel er net als een vernietiging toe leidt dat deze beslissing uit het rechtsverkeer verdwijnt. De verwerende partij meent dat de afgifte van een attest van immatriculatie enkel de uitvoerbaarheid van het bevel tijdelijk opschort, maar niet tot gevolg heeft dat deze beslissing moet worden beschouwd als ingetrokken.”

1.4. Gelet op het uitgereikte attest van immatriculatie dat geldig is tot 24 mei 2017, dient het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten te worden beschouwd als zijnde impliciet ingetrokken (cf. RvS 16 december 2014, nr. 229.575, RvS 14 juni 2016, nr. 235.046 en RvS 28 februari 2017, nr. 237.499). Anders dan de verwerende partij – zoals gebruikelijk – voorhoudt, raakt een attest van immatriculatie niet enkel aan de uitvoerbaarheid van een verwijderingsmaatregel maar ook aan die verwijderingsmaatregel zelf (cf. RvS 14 juni 2016, nr. 235.046). Doordat het bevel om het grondgebied te verlaten als impliciet ingetrokken dient te worden beschouwd, is het niet langer in het rechtsverkeer aanwezig. Verweerder kan hiernaar derhalve niet langer teruggrijpen om een inreisverbod op te leggen. Er kan dan ook niet worden ingezien welk belang verzoekster nog heeft bij de nietigverklaring van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster merkt op dat de verwerende partij getuigt van onzorgvuldig handelen waar zij reeds tijdens de procedure tot wettelijke samenwoning een bevel heeft afgeleverd, wat volgens haar een schending van artikel 8 van het EVRM uitmaakt. De Raad dient op te merken dat voor zover verzoekster hiermee aangeeft toch het middel behandeld te willen zien dat zij ontplooid heeft in haar verzoekschrift, dit een onrechtstreeks belang is. De doelstelling van het vernietigingscontentieux bestaat erin onwettige rechtshandelingen met terugwerkende kracht uit de rechtsorde te bannen en het ingeroepen belang dient verband te houden met deze doelstelling. Het belang om een administratieve rechtshandeling onwettig te horen verklaren ondanks de reeds gedane vaststelling dat ze als impliciet ingetrokken dient beschouwd te worden, is geen belang dat is verbonden aan het doen verdwijnen van de akte uit de rechtsorde, maar uitsluitend een belang om een middel gegrond te horen verklaren. Een dergelijk onrechtstreeks belang bij een beroep tot nietigverklaring voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volstaat niet (cf. RvS 17 november 2010, nr. 6224 (c)).

1.5. Gelet op bovenstaande is het beroep onontvankelijk.

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA